

Laboratorium 3

Artem Buhera
GĆ01 135678

29.03.2021

W tym programie zostały użyte poniższe metody rozwiązywania pojedynczych równań nieliniowych:

- Picarda
 - polega na użyciu metody iteracyjnej $x_{n+1} = \Phi(x_n)$, otrzymywanej poprzez przekształcenie funkcji $f(x)$ do postaci $x = \Phi(x)$
 - metoda iteracyjna $\Phi(x)$ jest zbieżna tylko gdy $|\Phi'(x)| < 1$
- Newtona
 - polega na użyciu metody iteracyjnej $x_{n+1} = \Phi(x_n) = x_n - \frac{f(x_n)}{f'(x_n)}$, gdzie $f'(x_n) \neq 0$
 - metoda Newtona może być rozbieżna gdy $f'(x) \approx 0$ lub niezbieżna
- siecznych
 - polega na użyciu dwuargumentowej metody iteracyjnej
$$x_{n+2} = \Phi(x_n, x_{n+1}) = x_{n+1} - \frac{f(x_{n+1})}{\frac{f(x_{n+1}) - f(x_n)}{x_{n+1} - x_n}}$$
 - podobnie do metody Newtona, $\frac{f(x_{n+1}) - f(x_n)}{x_{n+1} - x_n} \approx f'(x_{n+1})$
- bisekcji
 - polega na dzieleniu pewnego przedziału $[a, b]$ na dwie równe połowy $[a_n, x_n]$ oraz $[x_n, b_n]$, i wybieraniu jako przedział kolejnej iteracji $[a_{n+1}, b_{n+1}]$ tej połowy, która ma różne znaki wartości funkcji na krańcach
 - zatem $f(x)$ musi być ciągła w przedziale $[a, b]$

Iterację kończymy według trzech kryteriów:

- arbitralne ograniczenie na liczbę iteracji: $n \leq n_{max}$
- kryterium dokładności wyznaczenia x_n : $|e_n| \leq TOLX$
 - dla metody bisekcji: $e_n = \frac{b_n - a_n}{2}$
 - dla pozostałych metod: $e_n = x_n - x_{n-1}$
- kryterium wiarygodności x_n jako przybliżenia pierwiastka $|f(x_n)| \leq TOLF$

Szukamy miejsc zerowych dla dwóch funkcji

- $f_1(x) = \sin^2\left(\frac{x}{4}\right) - x$
- $f_2(x) = \tan(2x) - x - 1$

Metoda Picarda

$$f_1: \sin^2\left(\frac{x}{4}\right) - x = 0 \Leftrightarrow x = \sin^2\left(\frac{x}{4}\right) \Rightarrow \Phi(x) = \sin^2\left(\frac{x}{4}\right)$$

$$\begin{aligned} f_2: \tan(2x) - x - 1 = 0 &\Leftrightarrow \tan(2x) = x + 1 \Leftrightarrow \arctan(\tan(2x)) = \arctan(x + 1) \Leftrightarrow \\ &\Leftrightarrow 2x = \arctan(x + 1) \Leftrightarrow x = \frac{1}{2} \arctan(x + 1) \Rightarrow \Phi(x) = \frac{1}{2} \arctan(x + 1) \end{aligned}$$

```
const double NMAX = 30;
const double TOLX = DBL_EPSILON;
const double TOLF = DBL_EPSILON;

double f1(double x) {
    return sin(x/4.0) * sin(x/4.0) - x;
}

double phi1_Picard(double xn) {
    return sin(xn / 4.0) * sin(xn / 4.0);
}

double f2(double x) {
    return tan(2.0*x) - x - 1.0;
}

double phi2_Picard(double xn) {
    return atan(xn + 1.0) / 2.0;
}
```

```

// pomocnicze funkcje do printowania
void printTOLX(int n, double estimator) {
    cout << "przekroczono TOLX po " << n
        << " iteracjach - estymator = " << estimator << endl;
}

void printTOLF(int n, double residuum) {
    cout << "przekroczono TOLF po " << n
        << " iteracjach - residuum = " << residuum << endl;
}

void printTOLXAndTOLF(int n, double estimator, double residuum) {
    cout << "przekroczono TOLX oraz TOLF po " << n
        << " iteracjach - estymator = " << estimator
        << ", residuum = " << residuum << endl;
}

void printNMAX() {
    cout << "przekroczono maksymalną liczbę iteracji - " << NMAX << endl;
}

void printHeader() {
    cout << endl << "n      x_n                      x_n1          "
        << "en      residuum" << endl;
}

void printIteration(int n, double xn, double xn1, double en, double residuum) {
    cout << setw(2) << left << n << " "
        << setprecision(17) << setw(24) << left << xn
        << setprecision(17) << setw(24) << left << xn1
        << setprecision(17) << setw(24) << left << en << " "
        << setprecision(17) << setw(24) << left << residuum << endl;
}

```

```

double solvePhi(double (*phi)(double), double (*f)(double), double x0) {
    double xn = x0, xn1, en, residuum;
    cout << endl;

    // arbitralne ograniczenie na liczbę iteracji
    for (int n = 1; n ≤ NMAX; n++) {
        xn1 = phi(xn);

        en = xn1 - xn;
        residuum = f(xn1);

        cout << setprecision(17) << "Phi(" << xn << ") = "
             << setprecision(17) << xn1 << endl;

        // kryterium dokładności wyznaczenia xn1
        // oraz wiarygodności xn1 jako przybliżenia pierwiastków
        if (abs(en) ≤ TOLX && abs(residuum) ≤ TOLF) {
            printTOLXAndTOLF(n, en, residuum);
            return xn1;

        } else {
            // kryterium dokładności wyznaczenia xn
            if (abs(en) ≤ TOLX) {
                printTOLX(n, en);
                return xn1;
            }

            // kryterium wiarygodności xn jako przybliżenia pierwiastka
            if (abs(residuum) ≤ TOLF) {
                printTOLF(n, residuum);
                return xn1;
            }
        }

        xn = xn1;
    }

    printNMAX();
    return xn1;
}

int main() {
    cout << endl << "Metoda Picarda dla f1: ";
    double root1_Picard = solvePhi(phi1_Picard, f1, 1.0);
    cout << "x0 = " << root1_Picard << ", f1(x0) = " << f1(root1_Picard) << endl;

    cout << endl << "Metoda Picarda dla f2: ";
    double root2_Picard = solvePhi(phi2_Picard, f1, 1.0);
    cout << "x0 = " << root2_Picard << ", f2(x0) = " << f2(root2_Picard) << endl;
};

```

Wynik działania dla początkowego punktu $x_0 = 1$:

Metoda Picarda dla f_1 :

n	x_{n1}	en	residuum
1	0.061208719054813648	-0.93879128094518638	-0.060974580625176605
2	0.00023413842963704515	-0.060974580625176605	-0.0002341350033367845
3	3.4263002606431685e-09	-0.0002341350033367845	-3.4263002599094477e-09
4	7.3372084225521526e-19	-3.4263002599094477e-09	-7.3372084225521526e-19

przekroczono TOLF po 4 iteracjach - residuum = -7.3372084225521526e-19
 $x_0 = 7.3372084225521526e-19$, $f_1(x_0) = -7.3372084225521526e-19$

Metoda Picarda dla f_2 :

n	x_{n1}	en	residuum
1	0.5535743588970452	-0.4464256411029548	0.44642564110295435
2	0.49943949268161769	-0.054134866215427513	0.054134866215427291
3	0.49131060741579274	-0.0081288852658249477	0.0081288852658247812
4	0.49005465229082668	-0.0012559551249660683	0.0012559551249660128
5	0.48985975739491727	-0.00019489489590940323	0.00019489489590918119
6	0.48982949395354863	-3.0263441368638677e-05	3.0263441368694188e-05
7	0.48982479413159841	-4.6998219502270011e-06	4.6998219502825123e-06
8	0.48982406425149455	-7.298801038557734e-07	7.2988010368923995e-07
9	0.48982395090117831	-1.1335031624426506e-07	1.1335031624426506e-07
10	0.4898239329787727	-1.7603301039059716e-08	1.760330126110432e-08
11	0.48982393056408491	-2.7337923591552737e-09	2.7337923036441225e-09
12	0.48982393013952696	-4.24557794435625194e-10	4.2455772231164701e-10
13	0.48982393007359315	-6.5933813964136334e-11	6.5933924986438797e-11
14	0.48982393006335362	-1.0239531444966588e-11	1.0239586956117819e-11
15	0.48982393006176339	-1.590227949321843e-12	1.5902834604730742e-12
16	0.48982393006151648	-2.4691360067663481e-13	2.4691360067663481e-13
17	0.48982393006147812	-3.8358205500799158e-14	3.8413716652030416e-14
18	0.48982393006147218	-5.9396931817445875e-15	6.2172489379008766e-15
19	0.48982393006147124	-9.4368957093138306e-16	8.8817841970012523e-16
20	0.48982393006147107	-1.6653345369377348e-16	0

przekroczono TOLX oraz TOLF po 20 iteracjach - estymator = -1.6653345369377348e-16,
residuum = 0
 $x_0 = 0.48982393006147107$, $f_2(x_0) = 0$

W obu przypadkach otrzymaliśmy dobre wyniki. Szczególnie w przypadku funkcji f_1 widzimy, że po każdej iteracji dostajemy coraz dokładniejsze miejsce zerowe.

Ale gdybyśmy dla funkcji f_2 wyznaczyli $\Phi(x)$ w inny sposób taki, że $|\Phi'(x)| > 1$, to możemy zaobserwować rozbieżność, a więc nieefektywność metody:

$$f_2: \tan(2x) - x - 1 = 0 \Leftrightarrow x = \tan(2x) - 1 \Rightarrow \Phi(x) = \tan(2x) - 1$$

$$\Phi'(x) = (\tan(2x) - 1)' = (\tan(2x))' - (1)' = \frac{1}{\cos^2(2x)}(2x)' - 0 = \frac{2}{\cos^2(2x)}$$

$$\forall x \in \mathbb{R} \quad \Phi'(x) \geq 2$$

```
double phi2_Picard_divergent(double xn) {
    return 2.0 / (cos(2*xn) * cos(2*xn));
}

int main() {
    cout << endl << "Metoda Picarda dla f2: ";
    double root2_Picard = solvePhi(phi2_Picard_divergent, f1, 1.0);
    cout << "x0 = " << root2_Picard << ", f2(x0) = " << f2(root2_Picard) << endl;
};
```

Wynik działania dla początkowego punktu $x_0 = 1$:

Metoda Picarda dla f2:

n	x_n1	en	residuuum
1	11.548798408083835	10.548798408083835	-11.485466638740903
2	9.9720445885267814	-1.5767538195570534	-9.6071602638284546
3	9.5153461252384623	-0.45669846328831909	-9.0379804286726912
4	2.0670832505329004	-7.4482628747055619	-1.8229729459554163
5	6.6956395025627637	4.6285562520298633	-5.7062342772274786
6	4.3428141178645339	-2.3528253846982299	-3.5602409043426388
7	3.6617795903359682	-0.68103452752856564	-3.0331941515019301
8	7.8145581675655986	4.1527785772296308	-6.9541047629578108
9	2.0124853918737142	-5.8020727756918848	-1.7800047740713396
10	4.9671435011325373	2.9546581092588231	-4.0715414504909804
11	2.6243233869698903	-2.342820114162647	-2.2522038049640241
12	7.6616029039805991	5.0372795170107088	-6.7757282025899519
13	2.3279522977802585	-5.3336506062003401	-2.0257978160909067
14	627.53088980263578	625.20293750485553	-627.49261471249429
15	99405.506059526757	98777.975169724115	-99404.54253697941
16	1790.7428267602411	-97614.76323276652	-1789.7429033829831
17	2.0098401161942467	-1788.7329866440468	-1.7779179646496781
18	4.903877183750275	2.8940370675560283	-4.0181440980376184
19	2.3246053699060472	-2.5792718138442279	-2.0232190518202251
20	501.73320688114615	499.40860151124008	-501.68105344041101
21	27.622491342492363	-474.11071553865378	-27.282582188655443
22	28.707743912608731	1.0852525701163671	-28.100237474139373
23	4.7739819703627466	-23.933761942245983	-3.9097097416003304
24	2.0306592646904393	-2.7433227056723073	-1.7943292080014659
25	5.4454021306565892	3.4147428659661498	-4.4886319577602674
26	182.87128667039448	177.42588453973789	-181.89817749057016
27	31.928105846987542	-150.94318082340695	-30.944411916658677
28	7.4065027616016321	-24.521603085385909	-6.4833163351724146
29	5.110971532767862	-2.2955312288337701	-4.1944213563434678
30	4.096395185388948	-1.014576347378914	-3.3666589079439331

przekroczono maksymalną liczbę iteracji - 30
 $x_0 = 4.096395185388948$, $f_2(x_0) = -7.9341028561235145$

Obliczone rozwiązanie ewidentnie nie jest miejscem zerowym funkcji f_2

Metoda Newtona

```
double phi1_Newton(double xn) {
    return xn - f1(xn) / f1_derivative(xn);
}

double phi2_Newton(double xn) {
    return xn - f2(xn) / f2_derivative(xn);
}

int main() {
    cout << endl << "Metoda Newtona dla f1: ";
    double root1_Newton = solvePhi(phi1_Newton, f1, -1.0);
    cout << "x0 = " << root1_Newton << ", f1(x0) = " << f1(root1_Newton) << endl;

    cout << endl << "Metoda Newtona dla f2: ";
    double root2_Newton = solvePhi(phi2_Newton, f2, -1.0);
    cout << "x0 = " << root2_Newton << ", f2(x0) = " << f2(root2_Newton) << endl;
};
```

Wynik działania programu dla początkowego punktu $x_0 = -1$:

Metoda Newtona dla f1:

n	x_n1	en	residuuum
1	-0.052370702529424662	0.94762929747057534	0.052542110890134636
2	-0.0001702742269177257	0.052200428302506936	0.00017027603899974662
3	-1.8120434506997598e-09	0.000170272414874275	1.8120434509049785e-09
4	-2.0521896048103712e-19	1.8120434504945408e-09	2.0521896048103712e-19

przekroczono TOLF po 4 iteracjach - residuum = 2.0521896048103712e-19
x0 = -2.0521896048103712e-19, f1(x0) = 2.0521896048103712e-19

Metoda Newtona dla f2:

n	x_n1	en	residuuum
1	-1.8148751603810271	-0.31487516038102714	0.28385117509569735
2	-1.9255827150570513	-0.11070755467602411	0.066796628907151101
3	-1.9448046167290551	-0.019221901672003883	0.016906103620519142
4	-1.9493468368075397	-0.0045422200784845934	0.0043980266080048125
5	-1.9505085360422967	-0.0011616992347569521	0.0011520142051775206
6	-1.9508114939272023	-0.00030295788490564135	0.00030229468912068569
7	-1.9508909002347303	-7.9406307528007147e-05	7.9360665851124779e-05
8	-1.9509117402796241	-2.0840044893777332e-05	2.0836899667031616e-05
9	-1.9509172115984674	-5.4713188433197502e-06	5.4711020274211819e-06
10	-1.950918648161543	-1.4365630756074665e-06	1.4365481280087522e-06
11	-1.9509190253580768	-3.7719653378509577e-07	3.7719550327608431e-07
12	-1.9509191243987072	-9.9040630363589344e-08	9.9040559753404978e-08
13	-1.9509191504038841	-2.6005176900767424e-08	2.6005171793741511e-08
14	-1.9509191572320868	-6.8282026699506559e-09	6.8282028919952609e-09
15	-1.9509191590249744	-1.7928876161477092e-09	1.7928876161477092e-09
16	-1.9509191594957345	-4.7076009757063275e-10	4.7076076370444753e-10
17	-1.9509191596193425	-1.2360801271427135e-10	1.2360823475887628e-10
18	-1.9509191596517985	-3.2456037857286901e-11	3.2455593768077051e-11
19	-1.9509191596603204	-8.5218498924177766e-12	8.5220719370227016e-12
20	-1.9509191596625579	-2.2375434838295405e-12	2.2377655284344655e-12
21	-1.9509191596631454	-5.8753002463163284e-13	5.879741138414829e-13
22	-1.9509191596632998	-1.5432100042289676e-13	1.5454304502782179e-13
23	-1.9509191596633404	-4.0634162701280729e-14	4.0412118096355698e-14
24	-1.9509191596633511	-1.0658141036401503e-14	1.021405182655144e-14
25	-1.9509191596633537	-2.6645352591003757e-15	2.886579864025407e-15

```
26 -1.9509191596633544      -6.6613381477509392e-16    8.8817841970012523e-16
27 -1.9509191596633546      -2.2204460492503131e-16    4.4408920985006262e-16
przekroczono TOLX po 27 iteracjach - estymator = -2.2204460492503131e-16
x0 = -1.9509191596633546, f2(x0) = 4.4408920985006262e-16
```

```
przekroczono TOLX po 29 iteracjach - estymator = -2.2204460492503131e-16
x0 = -1.9509191596633546, f2(x0) = 4.4408920985006262e-16
```

Widzimy, że dla pierwszej funkcji rozwiązanie jest obliczone bardzo szybko, ale dla drugiej - prawie przekracza ustalony limit iteracji. Spowodowane jest to tym, że estymator błędu i residuum zmniejszają się dużo wolniej.

Metoda siecznych

```
double solveSecant(double (*f)(double), double x0, double x1) {
    double xn = x0, xn1 = x1, xn2, en, residuum;

    printHeaderSecant();

    // arbitralne ograniczenie na liczbę iteracji
    for (int n = 0; n < NMAX; n++) {
        xn2 = xn1 - f(xn1) / (((f(xn1) - f(xn)) / (xn1 - xn)));

        en = xn2 - xn1;
        residuum = f(xn2);

        printIteration(n, xn2, en, residuum);

        // kryterium dokładności wyznaczenia xn1
        // oraz wiarygodności xn1 jako przybliżenia pierwiastków
        if (abs(en) ≤ TOLX && abs(residuum) ≤ TOLF) {
            printTOLXAndTOLF(n, en, residuum);
            return xn2;
        } else {
            // kryterium dokładności wyznaczenia xn
            if (abs(en) ≤ TOLX) {
                printTOLX(n, en);
                return xn2;
            }

            // kryterium wiarygodności xn jako przybliżenia pierwiastka
            if (abs(residuum) ≤ TOLF) {
                printTOLF(n, residuum);
                return xn2;
            }
        }

        xn = xn1;
        xn1 = xn2;
    }

    printNMAX();
    return xn2;
}
```

Wynik działania programu dla punktów początkowych $x_0 = 2$, $x_1 = 1$:

Metoda siecznych dla f1:

n	x_n2	en	residuum
0	-0.12922371234889174	-1.1292237123488917	0.13026702230455392
1	0.0083745926979195695	0.13759830504681131	-0.0083702093416456857
2	6.7108448402642892e-05	-0.0083074842495169266	-6.7108166931152476e-05
3	-3.5143860481519763e-08	-6.7143592263124412e-05	3.5143860558712946e-08
4	1.4740373965443562e-13	3.5144007885259418e-08	-1.4740373965443426e-13
5	3.2377103274838187e-22	-1.4740373933066459e-13	-3.2377103274838187e-22

przekroczono TOLF po 5 iteracjach - residuum = -3.2377103274838187e-22
 $x_0 = 3.2377103274838187e-22$, $f_1(x_0) = -3.2377103274838187e-22$

Metoda siecznych dla f2:

n	x_n2	en	residuum
0	2.7862944507408782	1.7862944507408782	-4.6468606719417034
1	-15.187476491667617	-17.973770942408496	15.894896513462722
2	-1.2796483293690599	13.907828162298557	0.93810326841295288
3	-0.40733707642744899	0.87231125294161094	-1.65299852546827
4	-0.963829769330104	-0.55649269290265502	2.6460471615540353
5	-0.62131051792374148	0.34251925140636252	-3.3156561666228619
6	-0.81180575151662882	-0.19049523359288734	18.728149195186123
7	-0.6499633156420882	0.16184243587454061	-3.9511140650051719
8	-0.67815902541282969	-0.028195709770741484	-4.9126048682145171
9	-0.53409692869784997	0.14406209671497971	-2.2851219247194781
10	-0.40880612270442962	0.12529080599342035	-1.6577904263982304
11	-0.077711798176750613	0.33109432452767901	-1.0789755066965787
12	0.5394849160263897	0.61719671420314026	0.32710408816341507
13	0.39590302410868755	-0.14358189191770215	-0.38300442518906408
14	0.47334541347235515	0.077442389363667596	-0.084697984844645857
15	0.49533358883016487	0.021988175357809725	0.030561498792084141
16	0.48950333891549591	-0.0058302499146689613	-0.0017417737624689789
17	0.489817702616971	0.00031436370147508441	-3.3871264966123249e-05
18	0.48982393710415278	6.2344871817887615e-06	3.8306207983396234e-08
19	0.48982393006131636	-7.0428364251640119e-09	-8.4132700806094363e-13
20	0.48982393006147101	1.5465406733028431e-13	-2.2204460492503131e-16

przekroczono TOLF po 20 iteracjach - residuum = -2.2204460492503131e-16
 $x_0 = 0.48982393006147101$, $f_2(x_0) = -2.2204460492503131e-16$

Otrzymaliśmy dobre wyniki. Możemy zauważyć, szczególnie dla drugiej funkcji, jak metoda "kalibruje" kierunek szukania rozwiązania, zanim nie zaczyna liczyć coraz bardziej precyzyjne przybliżenia w ostatnich iteracjach.

Metoda bisekcji

```
double solveBisection(double (*f)(double), double a0, double b0) {
    double xn, an = a0, bn = b0, f_xn, f_an, f_bn, en, residuum;

    // sprawdzenie poprawności podanego przedziału [an, bn]
    double f_a0 = f(a0), f_b0 = f(b0);
    if ((f_a0 < 0.0 && f_b0 < 0.0) || (f_a0 ≥ 0.0 && f_b0 ≥ 0.0)) {
        cout << "podany przedział jest zły - f(a0) oraz f(b0) są tego samego znaku"
              << endl;
        return -1.0;
    }

    printHeader();

    // arbitralne ograniczenie na liczbę iteracji
    for (int n = 0; n < NMAX; n++) {
        xn = (an + bn) / 2.0;

        f_xn = f(xn);
        f_an = f(an);
        f_bn = f(bn);

        if ((f_an ≤ 0.0 && f_xn ≥ 0.0) || (f_an ≥ 0.0 && f_xn ≤ 0.0))
            bn = xn;
        else if ((f_xn ≤ 0.0 && f_bn ≥ 0.0) || (f_xn ≥ 0.0 && f_bn ≤ 0.0))
            an = xn;

        en = (bn - an) / 2.0;
        residuum = f_xn;

        printIteration(n, xn, en, residuum);

        // kryterium dokładności wyznaczenia xn
        // oraz wiarygodności xn jako przybliżenia pierwiastków
        if (abs(en) ≤ TOLX && abs(residuum) ≤ TOLF) {
            printTOLXAndTOLF(n, en, residuum);
            return xn;
        } else {
            // kryterium dokładności wyznaczenia xn
            if (abs(en) ≤ TOLX) {
                printTOLX(n, en);
                return xn;
            }

            // kryterium wiarygodności xn jako przybliżenia pierwiastka
            if (abs(residuum) ≤ TOLF) {
                printTOLF(n, residuum);
                return xn;
            }
        }
    }

    printNMAX();
    return xn;
}
```

```

int main() {
    cout << endl << "Metoda bisekcji dla f1: ";
    double root1_Bisection = solveBisection(f1, -1.5, 2.0);
    cout << "x0 = " << root1_Bisection << ", f1(x0) = " << f1(root1_Bisection) << endl;

    cout << endl << "Metoda bisekcji dla f2: ";
    double root2_Bisection = solveBisection(f2, -0.6, 0.7);
    cout << "x0 = " << root2_Bisection << ", f2(x0) = " << f2(root2_Bisection) << endl;
}

```

Wynik działania programu dla przedziałów początkowych $[-1.5, 2]$ dla funkcji f_1 oraz $[-0.6, 0.7]$ dla f_2 :

Metoda bisekcji dla f1:

n	x_n1	en	residuum
0	0.25	0.875	-0.24609883361466453
1	-0.625	0.4375	0.64921602597591388
2	-0.1875	0.21875	0.18969565677099912
3	0.03125	0.109375	-0.031188966085503329
4	-0.078125	0.0546875	0.078506421222645506
5	-0.0234375	0.02734375	0.023471831882490711
6	0.00390625	0.013671875	-0.0039052963259867588
7	-0.009765625	0.0068359375	0.00977158545263517
8	-0.0029296875	0.00341796875	0.0029302239417070552
9	0.00048828125	0.001708984375	-0.00048826634883888015
10	-0.001220703125	0.0008544921875	0.0012207962572545704
11	-0.0003662109375	0.00042724609375	0.00036621931940314812
12	6.103515625e-05	0.000213623046875	-6.1034923419356366e-05
13	-0.000152587890625	0.0001068115234375	0.00015258934581652213
14	-4.57763671875e-05	5.340576171875e-05	4.5776498154737049e-05
15	7.62939453125e-06	2.6702880859375e-05	-7.6293908932711929e-06
16	-1.9073486328125e-05	1.33514404296875e-05	1.9073509065492544e-05
17	-5.7220458984375e-06	6.67572021484375e-06	5.722047944800579e-06
18	9.5367431640625e-07	3.337860107421875e-06	-9.5367425956283114e-07
19	-2.384185791015625e-06	1.6689300537109375e-06	2.3841861462869929e-06
20	-7.152557373046875e-07	8.3446502685546875e-07	7.1525576927911061e-07
21	1.1920928955078125e-07	4.1723251342773438e-07	-1.1920928866260283e-07
22	-2.9802322387695312e-07	2.0861625671386719e-07	2.9802322942806825e-07
23	-8.9406967163085938e-08	1.0430812835693359e-07	8.9406967662686299e-08
24	1.4901161193847656e-08	5.2154064178466797e-08	-1.4901161179969868e-08
25	-3.7252902984619141e-08	2.6077032089233398e-08	3.7252903071355314e-08
26	-1.1175870895385742e-08	1.3038516044616699e-08	1.1175870903191998e-08
27	1.862645149230957e-09	6.5192580223083496e-09	-1.8626451490141166e-09
28	-4.6566128730773926e-09	3.2596290111541748e-09	4.6566128744326453e-09
29	-1.3969838619232178e-09	1.6298145055770874e-09	1.3969838620451905e-09

przekroczono maksymalną liczbę iteracji - 30
x0 = -1.3969838619232178e-09, f1(x0) = 1.3969838620451905e-09

Metoda bisekcji dla f2:

n	x_n1	en	residuum
0	0.049999999999999989	0.32499999999999996	-0.9496653279145495
1	0.375	0.16249999999999998	-0.44340354005592753
2	0.53749999999999998	0.08124999999999999	0.31141851021067168
3	0.45624999999999999	0.04062499999999994	-0.16322232739157494
4	0.49687499999999996	0.02031249999999983	0.039329345355359591
5	0.4765625	0.01015624999999978	-0.068903487218315629
6	0.48671874999999998	0.005078124999999889	-0.016706492569152798
7	0.49179687499999997	0.002539062499999944	0.010806336459785459
8	0.4892578125	0.0012695312499999833	-0.0030730615973013631
9	0.49052734374999996	0.0006347656249999778	0.0038354892408676289
10	0.48989257812499998	0.0003173828124999889	0.00037347760005967956
11	0.48957519531249999	0.00015869140624999445	-0.0013517197483285948
12	0.48973388671874996	7.9345703125011102e-05	-0.00048960379767071238
13	0.48981323242187497	3.9672851562505551e-05	-5.8183878137052503e-05
14	0.4898529052734375	1.9836425781266653e-05	0.00015761665381108791
15	0.48983306884765621	9.9182128906194489e-06	4.9708837589479415e-05
16	0.48982315063476556	4.9591064453236022e-06	-4.2394076434915107e-06
17	0.48982810974121088	2.4795532226618011e-06	2.2734243106503627e-05
18	0.48982563018798819	1.2397766113170228e-06	9.247299767922712e-06
19	0.48982439041137688	6.1988830565851138e-07	2.5039165716389533e-06
20	0.48982377052307124	3.099441528153779e-07	-8.6775290841778485e-07
21	0.48982408046722403	1.5497207639381116e-07	8.1807998841831875e-07
22	0.48982392549514764	7.7486038196905582e-08	-2.4836920631265968e-08
23	0.48982400298118584	3.8743019098452791e-08	3.9662141859686528e-07
24	0.48982396423816676	1.9371509563104183e-08	1.8589222028353447e-07
25	0.4898239448666572	9.6857547815520917e-09	8.052764255417344e-08
26	0.48982393518090239	4.842877376898258e-09	2.7845359129585745e-08
27	0.48982393033802502	2.421438688449129e-09	1.5042187495595272e-09
28	0.48982392791658635	1.2107193303467767e-09	-1.1666350996364372e-08
29	0.48982392912730566	6.0535967905117616e-10	-5.0810662344247248e-09

przekroczono maksymalną liczbę iteracji - 30
x0 = 0.48982392912730566, f2(x0) = -5.0810662344247248e-09

Poza tym że metoda bisekcji w danych przypadkach jest zbieżna, precyzyjność wyników rośnie zbyt wolnie w stosunku do ilości iteracji.

Zwróćmy też uwagę na to, że musimy wiedzieć, czy w początkowym przedziale $[a_0, b_0]$ mieści się rozwiązanie o nieparzystej krotności, żeby jego się dało znaleźć tą metodą, oraz że funkcja w podanym przedziale jest zbieżna. W innym przypadku metoda nie da poprawnych wyników.

Porównanie metod

Dla funkcji $f_1(x) = \sin(x/4)^2 - x$:

Picard) $x_0 = 7.3372084225521526e-19$, $f_1(x_0) = -7.3372084225521526e-19$ - TOLF n=4
Newtona) $x_0 = -2.0521896048103712e-19$, $f_1(x_0) = 2.0521896048103712e-19$ - TOLF n=4
Siecznych) $x_0 = 3.2377103274838187e-22$, $f_1(x_0) = -3.2377103274838187e-22$ - TOLF n=5
Bisekji) $x_0 = -1.3969838619232178e-09$, $f_1(x_0) = 1.3969838620451905e-09$ - NMAX

Dla funkcji $f_2(x) = \tan(2x) - x - 1$:

Picard) $x_0 = 0.48982393006147107$, $f_2(x_0) = 0$ - TOLX oraz TOLF n=20
Newtona) $x_0 = -1.9509191596633546$, $f_2(x_0) = 4.4408920985006262e-16$ - TOLX n=29
Siecznych) $x_0 = 0.48982393006147101$, $f_2(x_0) = -2.2204460492503131e-16$ - TOLF n=20
Bisekji) $x_0 = 0.48982392912730566$, $f_2(x_0) = -5.0810662344247248e-09$ - NMAX

Dla obu funkcji metoda bisekcji szukała rozwiązania najwolniej - residuum zmniejszał się co iterację jedynie o dwa razy.

Dla pierwszej funkcji wszystkie pozostałe metody mieli optymalne rozwiązanie, ale szukanie dla drugiej funkcji zajęło dużo więcej iteracji.

Ilość potrzebnych iteracji w zależności od dobrze wybranego miejsca zerowego okazała się największa dla metody Newtona.